

P13033
19/10/03

॥ गच्छाधिपति—पूज्यपादाचार्य—श्रीदेवजित्स्वामिने नमः । नागेन्दुगुरवे नमः ॥
॥ स्व. पूज्यपादाचार्य—श्रीकर्मसिंहजित्स्वामि—स्मारक—शास्त्रमालाया—मौक्तिकं ५७ ॥

॥ हृत्परिवर्तनोपरि ज्योतिश्वन्दस्य चरित्रम् ॥

: रचयिता :

स्व० पूज्यपादाचार्य—गुरुदेव—श्रीनागचन्द्रजित्स्वामि—शिष्यः—
पंडित—मुनिश्री—रत्नचन्द्रजित्स्वामी ॥

: प्रकाशक :

पंडित—मुनिश्री—छोटालालजिनमहाराज—प्रेरणाय—गंजल—मंगवाना—अष्टकोटि—बृहत्यक्षीय—श्रीसंघः ॥

॥ प्रथमाष्टकः ॥

॥ दीर्घाब्दम्—२४८३ ॥

॥ ग्रतिसंख्या ५०० ॥

॥ विक्रमाब्दम् २०१३ ॥

॥ मूल्यम्—मूल्यम् : वाचनं, प्रबोधनं परिशीलनं च ॥

Serving JinShasan

109303

gyanmandir@kobatirth.org

॥ २ ॥

શ્રી જ્યોતિશ્વર ચરિત્ર પ્રકાશનમાં સહકોયની યાદી.

- ૧૦૧) શાહ રતિલાલ ગોવિંદજી. પોતાના પિતાળના સ્મરણ્ણાર્થે.
- ૫૧) શાહ પ્રેમચંદ ધારશી. તેમના લાઈ રવળના સ્મરણ્ણાર્થે.
- ૫૧) શાહ લવજી વેલા. તેમના પુત્ર વિક્રમશીલાઈના સ્મરણ્ણાર્થે.
- ૫૧) શાહ લવજી ભીમળના સુપુત્રો. પોતાના પિતાશીના સ્મરણ્ણાર્થે.
- ૫૧) આવિકાં કુંવરખાઈ વિસનજી.
- ૧૫) મહેતા બાણુજી નારાણુજી.
- ૧૧) શાહ આણુંડજી લાલજી.
- ૧૦) શાહ માધવજી હેવચંદ. તેમના માતાળના સ્મરણ્ણાર્થે.

મળવાતુ' ડેકાણુ'—

શાહ રતિલાલ ગોવિંદજી.

(વાયા કુચ્છિ-લુજ) કુચ્છિ મંજુલ-મંગવાણુા.

ટપાલ ખર્ચ છ આના મોકલવાથી લેટ મળશે.

સુદ્રક : શ્રી બહાદુરસિંહજી પ્રિ. પ્રેસ : પાલીતાણા. (સૌરાષ્ટ્ર)

॥ ૨ ॥

स्व० पूज्यपादाचार्य-गुरुदेव-श्रीनागचन्द्रजित्स्वामिने

◎ समर्पणम् ◎

संसारात्सागरान्नेत्रे, ज्ञानदानाधिकारिणे ।
प्रपित्सवेऽक्षयं स्थानं, नागेन्दुगुरवे नमः ॥

ओ कृपालो गुरुदेव ! संसारसागरनिमज्जन्हं सदैः श्रीमद्भिरुद्घृतः ॥ पशुतुल्यजीवनजीवन्तं मां भवदौर्दर्थगुणमयशान्त-
मुद्रयाऽऽकृष्य भवद्भिर्मनुष्यत्वे स्थापितोऽहम् ॥ मद्भृत्येत्रे सज्जानात्मककल्पतरुसमारोपेणाऽहं भवद्भिरतीवोपकृतो-
ऽस्मि ॥ यद्यहं भवदाज्ञानुसारेण सञ्चरणशीलो भवेयं तदैव तद्भवदुपकृतित्रिष्ठुणमुक्तो भवितुमहं क्षमः स्यां, नान्यथा ॥
तथापि मद्भृत्येत्रोद्गतभवद्रोपितज्ञानकल्पदुमस्य किञ्चित्कलठस्वरूपमिदं ज्योतिश्चन्द्रचरित्रं श्रीमञ्चरणकमले
विनयभक्तिभावपूर्वकं समर्पयामि तच्छ्रीमन्तः स्वीकुर्युर्येनाऽहं कृतकृत्यो भवामीति ॥

वीराद्भूमि २४८२

कर्त्त्वं-भुजनगरम्

मार्गशीर्षकृष्णचतुर्वेशी,

बुधवासंसरः ।

॥ श्रीमत्पादारविन्दमधुपः—

शिष्य-रत्नेन्दुः ॥

અર્પણ પત્રિકા.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રી નાગચંદ્રજી સ્વામી !

લધુવયમાં આપશ્રીજીએ દીક્ષા લીધી. સ્વ. પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રી કર્મસિંહજી સ્વામી જેવા જાની, ધ્યાની અને મહાપ્રલાવક શુરૂદેવના સમાગમથી આપશ્રીજીએ તલસ્પર્શી જાન સંપાદન કર્યો. શાંત, હાંત, જાન પ્રચારક અને ભવ્ય-જ્ઞાને મહુર વાળીથી સહૃપદેશ આપી સંભાગો ચડાવનાર એવા આપશ્રીજીએ ચોંચ-સુપાત્ર શિષ્યોને અપૂર્વ જાન અને શિક્ષા આપી વિદ્યાન-વક્તા-પંડિત બનાવી સમાજ ઉપર અથાગ ઉપકાર કર્યો છે.

આપશ્રીજી અમારા ગામમાં અવારનવાર પથારતા. અમારા ઉપર આપશ્રીજીની પૂર્ણ લાગણી હતી. આપશ્રીજીનો ઉપકાર અને લાગણીને વશ થઈ અમારો શ્રી સંઘ પંડિત મહારાજ શ્રી રત્નચંદ્રજી સ્વામીએ બનાવેલ હૃદયના પલટા ઉપર શ્રી જયેતિશ્વાર્દ્ર સંસ્કૃત ચરિત્રના પ્રકાશનમાં આંશિક સહાયક બની અમે. આ પ્રકટ થયેલ ચરિત્રકૃપ પુણ્યાંજલિ આપશ્રીજીનાં ચરણુ કુમળમાં અર્પણ કરીએ છીએ, તે આપશ્રી સ્વીકારી સ્વર્ગમાં રહ્યા થકા અમારા આત્માના ઉદ્ધાર માટે પ્રેરણુ કરશો, એવી પ્રાર્થના કરી વિરસું છું.

સ. ૨૦૧૨ ના.
પેણ શુદ્ધ પને મંગળ.

લિ. આપશ્રીજીના ચરણુનો સેવક,
રતિલાલ ગોવિંદજી,
કચ્છ મંજલ-મંગળાણા.

પ્ર સ્તો વ ના.

સર્વ ગતિઓમાં મનુષ્યગતિ ઉચ્ચ છે. મનુષ્ય સિવાય બીજી ગતિમાંથી સુક્રિત પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી. સુક્રિત ભળે નહિ ત્યાં સુધી મનુષ્યે તેના માટે સાધના કરવાની છે. તેની સાધનાનો માર્ગ અનંત જ્ઞાનીઓએ બતાવેલ છે. જ્ઞાનીઓએ બતાવેલ માર્ગે ચાલી અનંત લુંબે. પૂર્વકાળમાં સુક્રિતગામી બન્યા છે. વર્ત્તમાનમાં પણ લુંબે. મહાવિદ્ધે ક્ષેત્રમાંથી સુક્રિત બેળવે છે. આગામી કાળે પણ અનંત લુંબે. સુક્રિત રમણીને વરશે.

તેમાં સુખ્ય સાધન હૃદયનો પલટો છે. હૃદયનો પલટો થયા સિવાય તપ, જપ, સંયમ વિગેરે સાધના નિષ્ઠળ થાય છે. હૃદયનો પલટો થતાં અનંતકાળના હુર્ણણો દૂર થાય છે. અવળાઈ અને નથળાઈ ચાલી જાય છે. આત્મામાં રહેલા સહિતણો કુમસર મગટ થતા આવે છે. કરેલાં અનુષ્ઠાનો-તપ, જપ, સંયમ વિગેરે સર્કળ થાય છે. આત્મા કુમસર આગળ વખતાં અનંત શક્તિમાન અને અનંત જ્ઞાનવાન અની નિષાતમસ્તવરૂપમાં તલ્વિન અની શકે છે.

તે હૃદયના પલટા ઉપર જૈન પ્રકાશ પેપરમાં આવેલી ગુજરાતી ભાષામાં જ્યોતિશ્વરુંદ નામના એક થોડા કાળ ઉપર થઈ ગયેલ સત્પુરુષની આચ્છાયિકા વાંચવામાં આવી અને તે બોધક જાણવાથી તેના આધારે સ્વ. પૂજ્યપાદ આચાર્ય શુક્રદેવ શ્રી નાગચંદ્રલુ�ં સ્વામીના શિષ્ય પં. મહારાજ શ્રી રત્નચંદ્રલું સ્વામીએ કુંચ છસરા ગામમાં ગુરુમહારાજની હાજરીમાં સંસ્કૃત ભાષામાં લારિત્ર બનાયું. જ્યોતિશ્વરુંદું જુત્રન પ્રથમ કેવું અધ્યમ હતું અને એણી મિમિત્ત ભળતાં, હૃદયનો પલટો થતાં કેવું ઉચ્ચ લુલબન અન્યાં ? તેનું આયોજન વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. જે લારિત્ર સંસ્કૃતના અક્ષરાલીઓ માટે જ્યાપ્યાનાં વાંચનમાં ઘણું જ જિપ્યોગી નાવડશે, તેમાં એ ભત નથી.

પં. મહારાજ શ્રી છોટાલાલજી સ્વામી ઠા૦ ૩ છસરા ગામથી ચાતુર્ભીસ પૂર્ણ થયે કંઈનાં કેટલાક ગામો ફરીને પૂજય મહારાજ શ્રી કૃષ્ણાલુ સ્વામીના દર્શનાર્થે બુજનગર પદ્ધાર્યો. ત્યાં નવ હિવસ રોકાઈ મંજલ શ્રી સંઘના અત્યારહથી માનકુવા અને સામંતરાય થઈને મંજલ પદ્ધાર્યો. મંજલથી વિશ્વાણુ, અંગીયા અને નખત્રાણુ ફરી પાછા મંજલ પદ્ધાર્યો. બુજથી માંડી દરેક સ્થળે જાહેર પ્રવચનો દ્વારા જૈન જૈનેતર જનતાને ખૂબ લાલ આપ્યો.

પં. સુનિશ્ચિત્રે શ્રી જયોતિશ્ચંદ્ર ચરિત્ર છપાવવાની મંજલ શ્રી સંઘ પાસે વાત ભૂકી અને મંજલ શ્રી સંઘે તેમનું વચન માન્ય કરી હો. ઉઠ્ઠાનો કરી આ ચરિત્ર છપાવવામાં સહાયતા કરી, નેથી આ ચરિત્ર છપાઈ ખાડાર પડેલ છે. જેના વાચનનો લાલ સાધુ-સાધીયો. અને સંસ્કૃતના અભ્યાસીએ પોતે લે અને અન્ય જનતાને વાંચી સંભળાવે એવી અભ્યર્થના છે. આ ચરિત્રનાં વાચન અને શ્રવણુથી વક્તા અને શ્રીતાચ્ચોનાં હૃદયનો પતટો થાય એમ ધૂઢી વિરસું છું.

તિંદુ ચતુર્વિંદ્ય શ્રી સંઘનો સેવક,
રતીલાલ ગોવિંદજી.
કુર્ચિ મંજલ અંગવાણું.

श्रीहृत्यरिवर्तनोपरि व्योतिश्नदस्याऽरुद्यायिका ॥ मंगलाचरणम्-अनुष्टुप्-वृत्सम्—

ॐ श्रीबीरं नमस्कृत्य, सद्गुरुं भारतीं तथा हृत्यरिवर्तनस्याऽहं, कथये सुकथां गताम् ॥१॥

श्रीज्ञानिपुरुषः शास्त्रे कथितमस्ति यज्जगति स्थिताः सर्वाप्रणिनः कर्मधीनाः सन्ति । अनादितः सुवर्णमृत्तिकावत् संसार-स्थितानामात्मनां कर्मणां च संबंधोऽस्ति ॥ ये कर्मनिषुक्तजीवा, लोकाग्रसिद्धक्षेत्र स्थितास्ते जन्मजरामृत्युरोग-शोकाऽजिव्याध्युपाधि विमुक्ताः, सिद्धाः-परमेश्वरा उच्यन्ते तेत्वपुनर्जन्मानाः सन्ति ॥ ये पुनः कर्मधीनास्ते नरकतिर्यक्षमनुष्यदेवगतिकल्पचतुर्गतिरूपसंसारस्थिताश्छदास्थाः-संसारिणः प्रोच्यन्ते, ते च चतुरशीतिलक्षजीवयोनिषु जन्मजरामृत्युरोगशोकादिदुःखान्विताः परिभ्रमणं कुर्वन्ति ॥ चतुर्गतिषु भ्रमणं कुर्वजीवानां कर्माणि पराधीनतया क्षत्रृदशीतातपञ्चेदनभेदनादिक्लेशान् परिषद्याऽकामनिर्जरया यथा यथा क्षीयन्ते तथा तथा जीवा उच्चोच्चतरगतिं प्राप्नुवन्ति, क्रमेण च मनुष्यभ्रवमधिगच्छन्ति । मनुष्यगति-स्थिताऽत्माऽपि स्वकर्मानुसमरेण सुखी दुःखी वा भवति । शुभकर्मोदये सत्यपि सत्तायामशुद्धकर्माणि प्रायः सन्त्येव, तथैवाऽशुभकर्मोदये सत्तायां शुभकर्माण्यपि भवन्ति । पापानुबन्धिषुण्योदयेन जीवात्मा सर्वेष्टशुभसाधनसम्पदाः सुखी सब्दपि इत्यासत्याऽस्तेयशीलसंतोषसमतानभ्रतासरलतौदार्यमैत्रीभावपरोपकारादिसद्गुणविहीनो भवति । नृपादिमानितो, घनयौवनसंपत्तिप्रभृतिगर्वासिसश्च भूत्वा निर्दयत्वेन बहुपामराजीवान् संतापयति, यातयति, लुट्टयति, काराशृहे च क्षेपयति । इत्यादिदुर्जकर्माणि कृत्वा धर्मविमुखः सन् प्रान्ते स्वकृतकर्मफलस्वरूपामतुलां वेदनां सोद्वा मृत्वा च दुर्गतिं याति ॥ कथित्युनस्ताद्वाः पापानुबन्धिषुण्यवान् मनुष्यः सुखीभूतः, पूर्ववद्वर्गर्वासिसोऽनीतिमार्गं नीतो, दुर्जकर्माणि कृत्वा, पश्चात् पापघटस्फुटनेन, भूपाद्यवमानितो, निष्ठ्वो, दुःखी च

भवति । तदा स्वपापाचरणानि स्मारयति । पश्चात्तापं करोति । न कमपि दूषयति । तस्य हृत्परिवर्त्तनं भवति । समागतं दुःखं समतया सहते । सरलीभूय नीत्या प्रवर्तते । दयासत्यादिगुणान् धारयति । सर्वभूतेष्वात्मवत्पृष्ठतिं करोति । तादृशस्तु विरलजीवो ज्योतिश्चन्द्रवत् स्वात्मानं प्रख्याप्योज्ज्वालय, परोपकृतिं च कृत्वा सदृगतिं प्राप्नोति ॥ ज्योतिश्चन्द्रकथा यथा—अस्मिन् भारतेऽमरपुराऽर्जुने नगरे ज्योतिश्चन्द्रभिधो युवकः, पूर्णपुण्यवान्, विद्वान्, राजा न्यायाधिकारीपदे स्थापितः सुखी चाऽसीत् । परं स देवगुरुधर्मस्वरूपविमुखोऽभवत् । केवलं धनसंग्रहणवृत्त्याऽनीत्यज्ञ्यायाऽसत्यमार्गेणैव प्रावर्तते । अङ्गमन्दबुद्धिजनेभ्यो यावच्छक्यं लाभं सत्ताबलेन गृह्णातिस्म । द्रव्यदर्शनमात्रप्रवृत्ता तस्य हृण्डविष्णतेजसि न्यायविरुद्धप्रवृत्तिमपि शुल्कामपश्यत् । सदोषाच्चिदोषीकरणे निरपराधीश्च तद्वन्द्वरणपूर्वकं सापराधीकरणे तु तस्य निरंतरा लीलाऽसीत् । राजशासनं [कायदा] न्यायं करोति तत्पूर्वं त्वयं लक्ष्मीबलेन जनविवादस्य समग्रमपि निर्णयमकरोत् ॥ श्रूयते यदयमेकदा सप्तसतिवर्षवृद्धस्यैककृषिकारस्य केवलमेकस्यैव युवकपुत्रस्योपरि कृटमनुष्यवधारोप—[खूने] मारोप्य वध—[शंसीनी] शिक्षामकारयत् । तदा तज्जरठजनकः सुतार्थं मस्तक-मास्फाल्यप्राणाङ्गिं दत्तवान् ॥ एकस्या वृद्धमहिलाया नवोदं विंशतिवर्षाऽवस्थपुत्रं चौर्या आक्षेपं दत्त्वा पंचवर्षं यावत् कारागृहेऽक्षेपयत् । तदा तस्य जरठजनन्या कारागृहं विकल्या इव प्रदक्षिणीकृत्य ओ रामला ! (२) इति पुनः पूर्कुल्यान्ते प्राणाः समर्पिताः, पुत्रवधूश्च क्वापि नष्टं गता ॥ जनरक्तपिपासुः पानाचन्द्र श्रेष्ठ्यप्यस्य न्यायाधीशस्यैव साहाय्येन वस्तावांटनामकृषिकारं पूर्णप्रवर्त्तमानचातुर्मासि तदगृहं शीलं दाषथिता (४८ करी) ग्रामविहस्तुं कारितवान् । तदा तस्य पंचदशवार्षिककृतिकामिधस्तुः शिवमंदिरवेदिकायामेव (ओट्ट्वा ४५२ ४८) शीतपराभूतो गृहः ॥

एतादशानि तु वृत्तानि बहूनि तेनाऽचरितानि दैवपुस्तकारूढानि जातानि । तथापि ज्योतिश्चन्द्रस्तदा तानि तु न कानिचिदपीत्यमन्यत । स तु मन्यते स्म यत्-अनुष्टुप्-प्रज्वलतु गृहं कस्या-पि वा भरतु पुत्रकम् । किन्तु निजात्मनः कार्यं, येन केनाऽपि जायतु ॥ १ ॥ तथाऽप्यज्ञानाऽन्धानां जगति ह्यं सज्जनो गण्यते स्म । व्यवहारकुशलतावचन-चातुरीधूर्चंतादिकलया तस्य कालकृत्यान्यप्रकटी-भवन्ति स्म । कदाचिच्च कोऽप्यन्यायं पक्ष्यति स्म जानाति स्म वा सदपि सत्यं कथयितुं न शक्रोति स्म । स्वकीयद्वयस्थिततया वा नैव प्रभवति स्म । पुण्यप्रावल्यात्तस्य परलोकपीडायास्तु भी नाऽसीदेव, यतो-' भवान् स्वर्गं गमिष्यति, भवत्कृते स्वद्वाराण्युद्घाटितान्येव सन्ति, द्यु-लोको वा भवतं समीहते ' इत्यादि प्रसन्नि-कारकवचनप्रख्यापका ज्योतिर्विदादयस्तस्य सत्तादिभयकारणैः प्रभूता एव विश्वे विद्यन्ते स्म । परन्तु पापपुण्यानामपि सीमा तु भवत्येव ॥ अन्येद्यु ज्योतिश्चन्द्रस्य पापघटः संपूर्णो भृतवान् । एकदा जाफराख्य-घातकिना स्वकार्यविरोधिमानवस्य घातो विहितः । स्वकीयमानवघातापराधः पुष्कलद्रव्यदानेन कूटसाक्षिकम-नुस्यै निंशायामुच्चैः स्वरेण प्रभुभजनकारिणो भजनानन्दिमाधवदासाभिधनिरपराधिसाधोरूपरि निन्द्राभंगेर्यथा तेन वध-केन प्रक्षिप्तः । जाफरदत्तप्रभूतघनलुब्धेन तेन ज्योतिश्चन्द्रेण न्यायाधीशेनाऽपि गतापराधसाधुर्नवघाक्षेपवान् विहितः । जाफरस्थाने माधवदासः कारागृहे क्षिप्तः । न्यायकार्यमन्तिममेवाऽवशिष्टमासीत् । जाफरकाम एव न्यायनिर्णयो भवि-भ्यतीति सम्भव आसीत् ॥ हृदि स्थितपापशल्यं कदा कदा त्वेतादृशं तीव्रं भवति यत् कूरातिकूर-मानवोऽपि तत्सोऽहुं न शक्रोति । एवमेव जाफरस्य हृदयेवं जोतं ' मल्लतं घातपापं निर्देवसाधूपरि मया क्षेपितं तत्र वरं कृतमिति ' । अतस्तेन न्यायसभामागत्य नृपजनहृन्दराजवर्गीयपुरुषेषु स्थित्वा कथितं यज् ' जनवधस्तु भयैव कृतं किन्तु माधवदा-

ससाधुस्तु निर्दीष एवाऽस्ति, यदैवेष्यया तत्पापं तस्योपरि परिक्षेपितमस्ति' ॥ न्यायसभाधिकारिजनानां कूटरचना प्रकटिता, परिणामे च न्यायाधीशस्याऽपि न्यायो राज्ञा कृतः । तस्य गृहसारं सर्वं गृहीत्वा ज्योतिश्चन्द्रः सप्तवर्षीय-कारागृहे क्षिप्तः । द्विवर्षिकद्विभ्युक्ता तस्य पत्नी निराधारा भ्रमंती जाता ॥ कारागृह-विमुक्तमाधवदाससाधुना यदै-तज्ज्ञातं तदा तस्य हृदयं रुदितम् । 'किं मधिमित्तैतस्यैतादृशा स्थितिः?', साधु गतबन्धनः सन् विश्वस्य शांति र्भवति, किन्तु मयि निर्बन्धने सति पामरस्याऽस्य कुदुंबस्य यत्र तत्र भ्रमणसमयः समागतः । अनुष्टुप्—

साधो र्षुक्तौ यदा कोऽपि, नरो भवति दुस्थितः । तदा तु मम साधुत्वं, निरर्थकं प्रभो ! तदा ॥ १ ॥

साधो र्षुक्तौ जगन्मुक्ति-वैद्युथते तस्य बन्धने । साधुस्तु प्रापयेच्छान्ति, जीविता जीवयेत्परम् ॥ २ ॥

आत्मनो यस्तु कल्याणं, करोति साधुजीवने । तस्य स्वरणमात्रेण, नाञ्चो दुःखानि ना बमेत् ॥ ३ ॥

जीवयति स्वय मृत्वा, तीर्थं परं च तारयेत् । अखण्डां प्रापयेच्छान्ति, साधुतां वाइयेद् यतिः ॥ ४ ॥

साधुरात्मानमुच्चैः स्व-गुज्जवलयेत्तथा जगत् । विश्वे भानुस्वरूपोऽयं, तस्मै नमोऽस्तु साधवे ॥ ५ ॥

एवं हृदि विचिन्त्य तेन माधवदाससाधुना ज्योतिश्चन्द्रस्याऽशरणा पत्नी कथिता "मातृ ! मच्छुद्धनेन तवेद्य-दशा संजाता ! । इयती मम साधुताऽपव्वा, दयां कुरु, तव पुत्रो लघीयान् वर्ततेऽतोमां जेष्ठपुत्रं मत्वाऽऽज्ञां कुर्या येनाऽहं तव पादरजो मूर्धि समुद्देश्यमिति" ॥ अनेन दयामूर्ति-त्यागमूर्ति-सद्वशेन साधुना माधवेनैवाऽस्त्रिलकुदुंबः पोषितः पालितश्च । ज्योतिश्चन्द्रस्य बालस्तेन वर्दितः शिक्षितो विकासितश्च । एवं सप्तवर्षं यावत्तेनाऽस्य कुदुंबस्य निष्कामसेवा सम्यक् साधिता । ज्योतिश्चन्द्रस्य चारकमुक्तिदिन एव साधुर्माधवदासो निजानन्देऽदृश्यतां गतः । सक-

कुरुदुंबस्तेन साधुतासुवासितहृदयेन यावज्जीवं रक्षितः प्रेरितः सन्मार्गं नीतः स्थापितश्च । कारागृहस्थितेन ज्योतिश्च-
द्रेणेदं समग्रवृत्तान्तं ज्ञायते स्म । साधोर्मार्घवस्य जीवनेन सह स्वजीवनतुलनां कुर्वतस्तस्य नेत्राभ्यामश्रूणि पतन्ति
स्म । कहिंचित्तु रुदन् रुदन् सोऽखिलां रात्रि रोदनेनैवाऽनयत् । यदा चारकान् मुक्तस्तदा तस्य मनोमलोत्सर्गः
प्रायेण जातोऽभवत् । सोऽधुना पूर्वात्यमानवशाठो (शथतान) नाऽस्थात् । पतिताऽप्पदा सः कोमलो जातः । कारा-
गृहदुःस्थित्या (कंगालीयत छाक्षते) स क्षुतामविलासितां (साधाइ) च शिक्षितः । या करुणा ज्योतिश्चन्द्रस्य
जीवनपर्यन्तं कदापि नोदपत्स्यत साज्जेन साधुना मृत्योत्पादिता तथैव च तस्य हृदयं साधु कृत्वा तस्मिन् सेवाभा-
वनोत्पादिता ॥ उटजसद्वशजीर्णगृहे तस्य कुरुदुंबोज्वसतत्राऽज्ञात्य कुरुदुंबसंमेलनेन साधुकृतसेवाश्रवणेन च सम्यक् सन्तुष्टः,
किन्तु साधोरवसानं श्रुत्वाऽतीव खिच्चः । कुरुदुः-निर्वाहार्थं ज्योतिश्चन्द्रो व्यवसायं कंचिदारब्धवान् । कष्टसाध्यसा-
मान्यवस्तुञ्यवसायं कुर्वतस्तस्य दशवर्षेण सभीचीनाऽर्थप्राप्तिः संजाता । तदा तेन द्रव्येण स एकं चारुकर्पटापणं कर्तुं-
मशक्रोत् । व्यापारसहायकमेकं कार्यकर-(भुनीभ) मरक्षत् । क्रय-विक्रयं नीत्या करोति स्म । असत्य-भाषणं न
कदापि कुरुते स्म । न्यायनीतिसत्याचरणैनैव भाग्यं फलतीति तस्य दृढतया सिद्धान्तौ (भा-न्यता)ऽभवत् ॥ सेवकोऽ-
वदद् यज् “ जगति व्यापारे नीति नैव रक्षणीया, कूटप्रपञ्चैनैव धनोपार्जनं स्यात्, सर्वे व्यापारिणोऽनीत्यव द्रविण-
मर्जयन्तीति ” ज्योतिश्चन्द्रः प्रतिभाषते स्म “ प्रतिषु ! (भुनिभ) व्यापारे नीतिनैव भवति तद्वार्ता मम गले नाव-
तरति, यद्यपि प्रतिष्ठा विस्तरावधि (शांभ ऊभे त्यां सुधी) किञ्चिद् दुःखरं (आङ्कृ) भासते किन्त्वन्ते तु नीतिरेव
काभप्रदा जायते । एकरूप्यकव्यापार आणकमात्रलब्धिः पर्याप्ता । तस्मादैकचतुर्थांश (अङ्क पैसे) आपणव्ययार्थं,

द्वितीयचतुर्थांशो भम कुदुंब-व्यथार्थ, तृतीयचतुर्थांशः कर्मकरस्य प्रतिदानार्थ (वण्ठतर भाटे), चतुर्थचतुर्थांशश्च पुना रोगि-दुःखितानामुपयोगार्थं स्थापनीयः, स सत्या नीतिरेव सत्यधर्मोऽस्तीति ” ॥ संप्रति तस्य प्रतिष्ठा विश्वे विस्तृताऽऽस्तीत् तस्य कुदुंबे संपूर्णा शान्तिं वर्त्तते स्म । अभिज्ञोऽज्ञातो वा, ग्रामीणो नागरिको वा, कृषिक्लो व्यापारी वा सर्वेषामपि जनानां तस्योपरि संपूर्णो विश्वासोऽभवत् ॥ एकदा परदेशादेका वासोग्रन्थी (५५८ांनी गांसडी) समागता । तन्मध्यात्पंचदश-ताका अपाययुक्ता (नुक्तानीवाणी) निर्गताः । तस्मै प्रतिताकाय सार्धैकरूप्यकं वस्त्रसंस्था (५५८नी) प्रतिदानमकरोत् (वण्ठतर आपी), श्रेष्ठिना वेतनिकाय कथितमासीद् यद् “ अस्माकं यत् प्रतिदानमागतमस्ति तद-स्माभि ग्राहकेभ्यो देयमस्तीति ॥ कर्मकरस्त्विष्टलोभ्यासीदतस्तेनैकस्मायपरिचितचीनवास्तव्यग्राहकाय सहस्ररूप्यकर्पटेन सह तेज्याययुक्ताः पंचदशताका अपि दत्ताः, किन्तुप्रतिदानं तस्मै न दत्तम् ॥ यदा श्रेष्ठो बहिस्तः समागतस्तदाऽप्यणस्य तेनाऽन्यवृत्तान्तैः सहेदमपि वृत्तं झात मेव । श्रेष्ठी दुःखमामोह, मृदुभाषया कंचिदुपालंभं दद्वक्षथयद् यद् “ रामजी ! पेटकसंस्थितषोडशशतरूप्यकेभ्यो यानि सार्धद्वार्विशतिरूप्यकान्य-न्याययुक्तानि (६२।भन।) सन्ति तानि पृथग् निष्कास्य मयं देहि, मयैतानि श्रुहे न रक्षितव्यानीति ” ॥ रामजिता तानि रूप्यकानि श्रेष्ठयन्तिके स्थापितानि । तदा श्रेष्ठिना पुनरपि पृष्ठं यद् “ तव सम्यक् प्रतीति वर्त्तते यदि-मान्येवाऽन्याययुक्तानि सन्ति नाऽन्यानि ?, तेन ग्राहकेण त्वां किं दत्तमासीद् रूप्यकानि वा मुद्रितपत्राणी-ति (नैंटै) ? ” “ प्रभो ! (साडेअ) ग्राहकेण तु मुद्रितपत्राणि रूप्यकानि चोभयानि दत्तान्यासन्, न च तेषु किंचिदपि चिह्न-४५ मस्ति येन तान्युपलक्ष्यन्ते यत् कानि न्याययुक्तानि कानि चान्याययुक्तानीति ? ” । सत्यमस्ति, तदुपलर्णं दुष्करमस्ति । रक्षाधूलिसद्वशस्य कस्याऽपि वस्तुनः पृथक्करणकर्त्ता

विज्ञानशास्त्रयि न्याययुक्तस्याऽन्याययुक्तस्य वा द्रव्यस्य पृथकरणं कतु न शकोति, अत एव साधुपुरुषाः स्वांगोदयमं प्रबोधयन्ति, स्पष्टन्याययुक्त-व्यवहारे च सावधानतयाऽवस्थातुं शंसन्ति । पेटकसंस्थितसर्वद्रव्यस्याऽन्याययुक्त-द्रव्यस्य व्यासंगो (थ५) जातः । तस्याऽथ सर्ववित्तस्य ममाऽवश्यकता नास्ति । अद्यैकदिने तत्प्रियं भविष्यति तदाऽन्यदा ताद्वग्धिगमने स्वयं मनोऽभिलिखिष्यति, पातयिष्यति च तदस्मान् । पश्चात्तु पतनमदूरमेवा-(६।थ वें त४) ५५यास्यति । अत एताद्वयमहद्दुःस्थिर्ति-(५।थभादी) निरुद्धाय तत्सर्वे वित्तमेकवस्त्रखण्डे (३भावभावं) निबद्ध्य सागरे प्रक्षिप (५धरा१ीहे), येन सकृत्तु पापं तलमुपविशतीति ” ॥ “ श्रेष्ठिन् ! इदं रिक्तमस्माकमापणोऽनावस्यकमस्ति तद्वार्ता तु सम्यगवबुद्धा, किन्तु वारिधौ तत्पक्षेपणादपि कर्मचिद् धर्मकार्याय निःस्वजनेभ्यश्चोपयुज्यते तद्वरमिति ” ॥ धर्मकार्य ! (धर्माहे१ ।) अन्याययुक्तद्रविणस्य धर्मकार्यम् ! । रामजी ! धर्मकार्य तु भवत्यस्माकं हृदयस्य शोणितेन, स्वांगपरिश्रमप्रस्वेदोत्पादितवसुनः । यद्विषपानं वर्यं न कुर्मस्तदन्यस्य पाययनमनुचितम् । अन्याययुक्तार्थे हालाहलादप्युग्रतरो भवति, तदन्यसर्वे कथं दीयत एव ?, तस्य तु विलयकरणमेवोचितं, येनेदं परस्याऽनिष्टं (धूङ्) न कुर्यात् । अधुनाऽस्माकं धार्मिकसंस्थादेशोदयकार्यालय-(भाता) सामाजिकसंघ-पवित्रशिक्षणगृहप्रभृतिजगदुन्नतिस्थानेषु न्यायविहीनं धनमागच्छति तेनैव तेषां समीहितः समीचीनः परिणामो न दृश्यते । न्यायोपार्जितैककणोऽप्याढकग्रमाण (५७६१)-मुत्पादयति स्फारशक्तिं चार्पयति । यदीदं विषं यावत्यर्यन्तं गृहे स्थिरतरं भविष्यति तावद्वर्त्तमानप्रवर्त्तनं (वातावरणु) विलुप्यतीति ” (भगा५६१) ॥ एवं समालोच्याऽन्याययुक्तद्रव्यसंपृक्तसर्वधनं समुद्रे प्रक्षेप्य ज्योतिश्चन्द्रो नीत्या व्यापारं कुर्वन् कालं नयति स्म । कियत्कालानन्तरमेकदा समग्रप्रदेशे महाविश्वचिकारोगोपद्रवः (डाकेश) सहसा प्रसृतः । सहस्रशो मानवा

मुताः । प्रायः प्रतिशुद्धबाद् यस्य कस्याऽपि भोगं व्याघिरण्डत् । ज्योतिश्चन्द्रण व्यापारः पिधतः (भॅ६ क्षेरी), सकु-
दुंवश्च स्वयं रुजाग्रस्तदीनानां सेवायां प्रावर्तत । स्वकीयस्वल्पानल्पवित्तं (पैतानी थाई धर्णी भुंग) स
रुणजनौषधौ व्ययमकरोत् । सहस्राणां रोदनैरयं साधुहृज्ज्योतिश्चन्द्रः प्रशुमयः करुणामूर्त्तिसमोऽसृज्यत । यथाऽयमा-
योऽनेकेषां गृहद्वाराणि पिधाय तेषां नामचिह्नान्यपि (निशान) व्यलुप्तत् (भुंसी नांच्चां) तथाऽस्य ज्योतिश्चन्द्रस्य
एम. ए. इत्याख्यमांगलभाषायाः पठनं कुर्वन्तमेकमात्रमेव पुत्रमप्यहरत् (उडपी लीधी), तदाऽस्य जरठजनको ज्योति-
श्चन्द्रोऽरुदन् सेवायामेव हृच्छान्त्वनमकरोत् (भान्यु) । पुत्रस्य स्मारकं सेवायज्ञेनैव व्यदधत् ॥ ‘हे प्रभो ! मया तेऽक-
थ्योपकारः कथं विस्मर्यते ? । येषां कर्मणां दण्डरूपपरिणामोऽनेकै जन्मभिरनुभूयते तेषां मे कर्मणां शिक्षाऽस्मिन्नेव
भवे त्वया संपूर्णीकृता, क्रुणं च प्रत्यादत्तं, तस्य प्रतिदान—(भॅ६ते) महं कथं करोमीति (वाणु) ?’ । एवं बहुशः
साश्रुहृद्दकंठं (ग्राङ्गइ कंठे) स वदति स्म ॥ रोगोपद्रवः शमिताः । सर्वत्र रुद्धजनानां रोदनशब्दा अप्युपशमिताः ।
क्रमेण जनतेषमुपसर्गं (अ४५त) व्यस्मरत् । संप्रति क्वापि तदाच्चां न श्रूयते । तथापि प्रतिरात्युटजसदौकसदनादात्मनः
सुवासनासद्गंभीरहृदयप्रार्थनाया ध्वनिरेकहृद्वदनाच्छूयते, यथा ‘दुःखरोगास्त्वपायस्थानसूचक—(भॅ५-भॅ६ाने
ज्ञानार) दीपकोषुक—(दीवादांडी) समाः सन्ति । हे दयालो ! अज्ञानतिगिराज् ज्ञानतेजसि नीतोऽस्मि, तर्हि
जीवितपर्यन्तं तथैव नेयस्त्वया नाथ ! नेयोऽह मिति ’ ॥ जीवनपरिवर्त्तनस्याऽत्मोन्नतेश्वेदमभिज्ञानं (भॅ४३),
शिखरिणीद्वच्चम्—सुखं वा दुःखं वा नहि किमपि दैवप्रजनितं, न भारो व्यर्थोऽयं स्वकृतमिदकं जीव ! शिवदम् । दुरुल्लंघ्याः
शैलाः श्रमितपर्थिकानां पथि गता, अमीषां सौन्दर्यं श्रमनयनयोः शान्तिकरणम् ॥१॥ गीतिः—यद्यदाऽत्मोन्नतिकरं,

शङ्खजनानां सुदुष्करं भवति । कृतकर्मभुक्तिसमये, यः सुज्ञोऽनुरंजते सुकष्टेऽपि ॥ २ ॥ यदा जीवनस्य सन्ध्यायां विविध-
वस्तुसंभृतसकलसंसारे [भर्या भाद्र्या आ संसारभां] आशायाः स्पष्टकिरणसद्वशो-[आधा किरण् सरभे]ऽन्धयष्टिसमो
भावामेक एव युवकस्कंधघरपुत्रो (युवान ५धीधर पुन) इवसानं प्राप्तस्तदा ज्योतिश्चन्द्रस्याऽक्षोरेकमप्यश्चु नाऽत्यातम् ।
तदा स आकाशाऽभिमुखं द्व्युयन्मात्रमेवाऽवदद्यद् ‘अमूना मया पापेन पुराऽत्मानो नैके संतापिताः सन्ति (पूर्वोपाये)
तदा दैवो मां कथं न परितापयेत् ? । गच्छ (भाषु) पुत्र ! गच्छ, मया इनेकेषामाशा भग्नाऽस्ति तहिं सांप्रतं
नियति-(कुद्रत) र्ममाऽशां भनक्ति किमत्र चित्रमिति ? ” ॥ यौवने कूरतया ज्योतिश्चन्द्रस्याऽशूणि शोषितान्यासन्
परमनिमाऽवस्थायां पूर्वकुरत्कूरतोपरि रुदित्वा रुदित्वाऽक्षिवारीणि क्षयंगतान्यभवन् । कतिपयवर्षपूर्वाणि विस्मृतदिनानि
स्मृत्वा दिष्टाऽदेशा ज्योतिश्चन्द्रेण वीरहृदयेन स्वीकृताः (अीत्या हता) ॥ अद्यतनो ज्योतिश्चन्द्रः पूर्वस्मान्मूलतः
(तदन) पृथगासीत् । अधुना तु स ज्ञानचारित्रसेवानां जीवज्ञ-जागृज्ञ-ज्योतिः-स्वरूप एवा-[मूर्चिरेवा-] सीत् ।
यौवनेऽनेनाऽनेकनाव्यप्रयोगा नटिताः, किन्तु विषमविपस्या स पुनर्मनुष्योऽभ्युत । महारोगप्रचारेण (डाकेराना
रैगच्छाणे) तु तस्य जीवनपरिवर्तनमेवाऽक्रियत । बहुलक्षप्रभाणवित्तं तस्य प्रभून् (तेना भालेकने) मृत्युरोगादिभ्यो
रक्षितुं नालं जातं, किन्तु ते लक्षपतयस्तद्वनं स्वसार्थमपि नेतुं न शक्ता-स्तत्तु तेन ज्योतिश्चन्द्रेण प्रत्यक्षं दृष्टं, तदा
तस्य हृदयं केनापि करुणदुखेन रुदितम् ॥ सहस्रशो धर्मगुरुणामेकत्रित-(साभटो) बोध हव महारोग-(डाकेरै)
आगतो गतश्च । गच्छन् सन् (डाकेरै ज्ञतां ज्ञतां) विश्वजनानां सूचनं कुर्वन् गतो (कहेतो गये) यद् “अमूनि
सर्वकाल-कृत्यानि (आ अधां काणां धीणां) कस्यार्थं ?, “ जीवितं किं ?, जले खण्डापिण्डम् (पतासुं) ” तहिं

का एषा कूटप्रपञ्चकेलिः ? ” । तद्विनादारभ्य ज्योतिश्चन्द्रस्याऽत्मनि साधुजीवनस्य ज्योतिः (शैशनी) प्रकटिता । सद्भाग्यस्य शुभः क्षणः कदाचिन् मनुष्यजीवने समायाति, जीवनपरिवर्त्तनं च कृत्वा गच्छति । जागृताऽत्मेमं क्षणं संलक्षयितुं (पिधाण्डि) शक्नोति । एतादृश एकः क्षणो ज्योतिश्चन्द्रभागतः कथयंश्च गतो यद्-भुजंगप्रयात्वृत्तम्-सुखं वाऽतिदुःखं पुना रोगशोका-द्वाहो भव्य ! सर्वं त्विदं मित्ररूपम् । तवाऽज्जीवनस्याऽथ चैतन्यदाता, प्रबोधो भवेच्चेतदा मुक्तिगमी ॥ १ ॥

अन्ते ज्योतिश्चन्द्रस्य धर्मपत्न्यपि स्वर्गं गता । तदा सोऽचिन्तयद् यद् “ वरं जातं, सर्वोपाधिविष्णुकर्तोऽहमाजीवनं प्रभुभक्तमद्यप्रभृतेः करिष्यामीति ” ज्ञानगर्भितवैराग्यपूर्वकमात्मसाधनं कृत्वाऽन्ते समाधिना सद्गतिं वृत्तः ॥ उपसंहारः—
गन्दाक्रान्तावृत्तम्—

भो भो भव्या ! अबुधजनता कर्म कीद्वकरोति ?, पश्चात्तापं भवति हि यदा तत्फलं ना शुनक्ति ।

यो बुद्धः स्यात् स सरलतया पश्यति स्वापराधं, ज्योतिश्चन्द्रं स्मरति च सदा सद्गतिं याति सत्त्वात् ॥ १ ॥
शार्दू०—सूरश्रीगुरुनागचन्द्रचरणांभोजालिना योजितं, गौवीण्ये गिरि रत्नचन्द्रमुनिना गर्द्यं चरित्रं वरम् ।

ज्योतिष्ट्वरिवर्त्तनोपरि जनै धर्यै सुभद्रेच्छुभिः, सौम्ये युग्मसहस्रलोकगणिते संवत्सरे विक्रमे ॥ २ ॥
आर्या=षट्सराभिधग्रामे, स्थिता चातुर्मासं गुरुसाधम् । रक्षाबन्धन—दिवसे, चन्द्रवासरे कृतं पूर्णम् ॥ ३ ॥
उपेन्द्र०—शुत्वा चरित्रं हृदये दधातु, कृत्वा विचारं जनता निजार्थम् ।

ज्ञात्वाऽत्मसारं त्वभयं ददातु, नत्वा जिनेन्द्रं सुखभाकू सदाऽस्तु ॥ ४ ॥

श्रीजैनप्रकाशपत्रागतगुर्जरभाषा—हृत्यरिवर्त्तनलेखादुध्यत्य संस्कृतभाषायां निर्मितमिदं चरित्रम् ॥ ३० शान्तिः ॥

॥ ज्योतिश्वन्द्र-चरित्रस्य कठिनशब्दानां शब्दकोशः ॥

	पृष्ठ.	पंक्ति:		पृष्ठ.	पंक्ति:
राजशासनम्=काथदो।	२	८	प्रतिष्ठा=शांभु।	५	१४
वधशिक्षा=शंसी।	२	१०	दुष्कर=आकृः।	५	१४
शीलं दापयित्वा=ज्ञाने करीने।	२	१४	सूखकम्=रूपीचो।	५	१५
नरवधः=भून्।	३	१५	आणकम्=आनो।	५	१५
नरवधकारी=भूनी।	३	११	-मलोत्सर्गः प्रायेण जातोऽभवत्=मननो भेद लगभग धैवाधिगये। हतो।	५	३-४
न्यायनिर्णयः=शूक्रदो।	३	१२	पूर्वात्यमानवशठ=आगणने। नर शथतान।	५	४
कूटरचना-प्रपञ्चः=पौराण।	४	१	कारागृहदुःस्थित्या=ज्वेलनीकं गालीयत हालत।	५	४-५
कोमलः=नरम्।	५	४	प्रतिष्ठाविस्तरावधि=शांभु जमे त्यां सुधी।	५	१४
छंडुता=नअृता।	५	५	महारोगप्रचारण=कौदेराना रोगचारे।	९	१०
अविलासिता=साहाध।	५	५	जीवनपरिवर्तनम्=हृष्टयपतटो।	९	११
उत्सादिता=ज्ञानी।	५	६	बहुलक्ष्मणावित्तम्=दाखोनी मिट्कत।	९	११
चटजः=जुँप्डुः।	५	७	सहस्रशो धर्मगुरुणामेकन्त्रितबोध इव=हजारे।		
कर्पटापणः=कापडनी हुक्कन।	५	९	धर्मशुद्धिएना सामर्टा षोध ज्वेल।	९	१३
कार्यकरः-सेवकः=भुनीम्।	५	१०			

कुटप्रपञ्चकेलिः=कूड़नी रमत.
 पर्याप्तम्=पूरतुं.
 आणकचतुर्थाशः=पैसो.
 प्रतिदानम्=वधातर.
 „ अदलामां आपवुं.
 अभिज्ञः=आणीते.
 अनभिज्ञः=अबाणीये.
 ग्रामीणः=गामीये.
 नगरजनः=नागरिक.
 कृषिकारः-बलः= ऐडुत.
 वासोप्रश्नी=कापड़नी गांसडी.
 अपाययुक्ताः=तुक्ष्यानी वाणा.
 सार्वैकस्त्यकम्=होठ रूपीये.
 वस्त्रसंस्था=कुंपनी.
 पेटकः=पेटी-गावे.
 अन्याययुक्त=हरामना.

पृष्ठं.	पंक्तिः
१०	१
५	१५
५	१५
६	६
६	३
६	३
६	३
६	३
६	४
६	५
६	५
६	५
६	१०
६	१०

मुद्रित पत्राणि=नोटे।
 प्रसो !=साहेख-शेठ.
 चिह्नम्=छाप.
 स्वांगोदयम्=भतभडेनत.
 सावधानतया=काणल्पूर्वक.
 व्यासंगः-संसर्गः=थेप.
 विन्तं-रिक्थम्=मिल्कत-भूणी.
 अदूरम्=हुआथ वेंतमां.
 महदुःस्थितिः-अनिष्टम्=पायमाली.
 वस्त्रखण्ड=झाल.
 कालकृत्यानि=काणां धैणां.
 ज्योतिः=रेशनी.
 प्रक्षिप्त=पधरवलुं-नांझी देवुं.
 तलम्=तणीये.
 धर्मकार्यम्=धर्मदो.
 कार्यालया=भाता.

पृष्ठं.	पंक्तिः
६	१३
६	१३
६	१४
७	१
७	२
७	२-३
७	५-६
७	४
७	५
७	५
३	४
१०	१
७	५
७	६
७	७
७	११

आठकः=कुण्ठी.	
वर्तमानप्रवृत्तिः-प्रवर्त्तनम्=वातावरण.	
विलुप्यति=थगाठये.	
महारोगोपद्रवः-विशूचिकोपद्रवः=केलेरै.	
प्रसृतः=इटी नीकध्यो.	
पिघतः=अंध कथो. [धंधे.]	
स्वल्पानल्पा=थाडी धखी.	
विलुप्=भूंसी नांभवुं.	
खण्डापिण्ड=पतासुं.	
हृ=अडपी लेखुं-हरणु करवुं.	
प्रत्यादा-कुन्त=अत्तम करवुं.	
साशुरद्वकंठम्=गङ्गाह क'ठ.	
उपसर्ग=आङ्कत.	

पृष्ठं.	पंक्तिः
७	१२
७	१३
७	१३
७	१५
८	१५
८	१
८	२
८	४
९	१५
८	५
८	८
८	९
८	१०

अपायस्थानसूचकः=भृड़-भराभाने	
जखुवनार.	
दीपकोष्ठकः=दीवादांडी.	
संधधरः-पुत्रः=कंधे।धर.	
संतापिता:=भृ०या.	
दैवं-नियतिः-दिष्टम्=गेधीसत्ता.	
क्षयंगम्=भू०वुं-नाश पामतुं.	
स्वीकृताः=अीत्या.	
मूलतः=तद्दन.	
नाळ्यप्रयोगः=भेद.	
नटिताः=भेद्या.	
संलक्ष=पिण्डाषुवुं-ओणभवुं.	

पृष्ठं.	पंक्तिः
८	११
८	१२
९	३
९	४
९	४-६-८
९	७
९	८
९	८
९	१०
९	१०
९	१०
९	३

ज्योतिश्वन्द्र चरित्रानुं शुद्धि-पत्रक

पृष्ठ.

१

१

४

५

६

७

८

९

१०

१३

१३

पंक्तिः

३

३-३

३

३-३

३

३

३

३

४

बीजा कोलमनी छेली

बीजा कोलम ६

अशुद्धः

श्रीज्ञानिपुरुषः

सर्वप्राणिनः

स्वयं

ज्ञीत्यव्य

ठथयार्थ

कर्तु

श्रष्टिन् !

ज्योतिश्वन्द्रण

सर्व

१ ६

१-४-६-८

शुद्धः

श्रीज्ञानिपुरुषैः

सर्वप्राणिनः

स्वयं

ज्ञीत्यैव

ठथयार्थ

कर्तु

श्रष्टिन् !

ज्योतिश्वन्द्रेण

सर्व

१० ३

१-५-६-८